

סוף סוף נפטרה - לע"ע - מרשומה "מחלקת העליה" האמריקנית.

חופתי הבוקר באלים איילנד במני ועד העליה (היו"ר - הריס, יהודי),

נחקרתי יותר משעה כנראה נולד מצלם חשד שיש בדעתי להשאיר כאן, כי שאלני

אם יש לי קשרים עם קולגים אמריקנים.

לבסוף חתם את הפטפורט, נתן לי ארכה לחודש ימים (הוויזה של

הקונסול האמריקני ניתנה רק עד 21 באוקטובר), והזהירני שאם אסאר יותר -

אצטרך להרשם ולהטביע אצבע - כחוק חזרים.

- מניה שוחט סיפרה לי באריכות דבריה מדוע לא הצליחה בשליחותה,

ושקטיו היא מטפלת בשאלה הערבית. היא וברדין הכינו חזכיר והגישו לברנדייס

ופרנקפורטר. (חדי פעולה זו הגיעו אלי מיד לאחר בואי, ושערתי כל הזמן

שמניה מטפלת בעיקר בערבים, לטרוח הבטחתה שנחנה בחום לב, להמנע מכך).

לא אהפלא אם תתארגן סיעת מיוחדת מה שתדגול ב"תכנית" של ברדין /מהקריאה

ראיתי שהוא המחבר יחבך שמניה השתחשה ביצירה בעל מה...)

הפרוגרמה של החזכיר היא טובה מאין כמוה. עליה חפשיית לא"י ועבר

הירדן, התישבות של מיליונים יהודים, א"י אבסורדית בתוך פורציה של

הכזרח הקרוב.

יותר אורגניזציות היא הדרך למטרה זו! צבא ערבי יהודי משוחף להלחם

בהיסלר. בעל החזכיר שכח רק דבר קטן אחד: איך להסוך את ההתנגדות הקרבים

לדברים טובים אלה – מתנגדות לתמיכה? לפי דברי טהר התזכיר העכוב אינו

אלא בכשלוך המנהיגות הציונית.

הייתי ברצון רב מקבל על עצמי להחליף המנהיגות הציונית ובלבד

שטרגרטה נאה זו תהיה.

ברדין הוא בלי טפק צעיר ישר וחגון, ואם יטפל בחטירת חליפה ידע

שדושה ידיעה כל שהיא במלאכה זו, ולא ימסור חטירת טכנסיו ל"עם-ארץ" שאינו

יודע צורת מחט. אבל אין הוא טעלה על לבו כשהוא רוצה לסדר את כל המזרח

תקרב ולחושט טיליוני יהודים ולשתף שלושה עמים לכל העמות בטטרת פוליטית

אחת – יש לדעה לכל חטות העובדות האלמנטריות על חיהם וכטיבותם.

הטוליטיים של עמים אלה.

מהו המטמה של ברדין לשחוף יהודי ערבי ולהטכט על עליה חטות וטרגיות

וכו? הטלחמה בחיטלר.

חיות ווערבים זקוקים ליהודים במלחמה זו – כי היהודים יש להם הטכלה

טקצועית – וחיות שהפוני שני העמים טכירים בשוחמות גורלם – ולכן – – –

אני קורא – ואיני מאמין שכחור שחיה טעט בארץ כתב את ההבליים האלה

(טניף 8) כמו שכחוף הטלחמה הקודמת יכלו היהודים ווערבים להטכים לעבוד יחד

למעט מטרה משוחמת (הטכט ויצמן טיצל) – כן טעה זו היא הראויה ביותר ליצירת

בטיכ יוחר איהן לשוחמות ערכית יהודית.

"-- common destiny - is today regarded by the masses of both the Jews and the Arabs as an actual reality".

המסקנה מהחומות מוסברה בחזקתה באשטות מלכתחילה מהחומות נחמכו ע"י

היטלר ומוסוליני, ו-

as soon as this assistance was withdrawn at the beginning of the war, the antagonism of petered out "

לא פעולות הצבא האנגלי, לא התנגדות ההגנה, לא קרבנות הפירור

הסרובים בקרב הקרביים, לא מרוץ המלחמה - אלא - היטלר ומוסוליני לא רצו

יותר לחמוך במחומות, ולא שאל חכם והיך זה: מדוע דווקא במלחמה נגד

אנגליה חדלו היטלר ומוסוליני לחמוך במחומות?

שלוש שנות המחומות קרבו את היהודים והערבים... כך נאמר בפירוש,

בשטות וכחמימות

the three years disturbances have not only failed to prove any indigenous animosity between Arab and Jew, they have on the contrary --- been instrum - in knitting the two groups more closely together ---

כרבים מבעלי "המרונוח" מקבל ברדין במשטות שדי לחוכיה לעצמו שהעליה

היהודית היא טובה - למען שהוא יוכל להניח שגם הערבים מכירים בכך. והוא

מוכיח לערבים (בהזכיר הנכתב באמריקא ליהודים) שהיהודים באו לארץ על מנה

להשאר ושיש כרחה בעליה היהודית ופעליה זו יש בה הכרה ליהודים - ומכיוון

שכבר זה הוכח לברדין הוא אינו מאחר להסיק מסקנה -

The Pal. Arabs are nearer to a state of understanding with the
Jews than ever before.

והיהודים מאידך גיסא הבינו שבשטח היחסים עם הערבים הצליחו פחות מאשר בטח

אחר (מדוע - חלא הערבים קרובים לחבנה חדיחה?...) וכמוכן המנהיגות אשטח

It seems as though Pal. leadership has nowhere shown less
stility and foresight than on the vital question of Arab-Jewish
relations

ברבין רואה כל הקשי רק ביהודים. הערבים לוחטים ממש ברצון להסכם,

וגם חברים לא ישימו כל מכשול בדרך

there are very good reasons to believe that they (the British)
will put no obstacle in the way of such an Arab-Jewish under-
standing.

אמנם מקודם יש אומרים שהבריטים הפרידו, אבל בטעם המלחמה הם מעוניינים

בשלוט במזרח הקרוב. אולם יש גורם מיוחד עכשיו שיקרב את שני הצדדים ויביא

לשוחחות יהודית-ערבית - וזהו הקונא המשותף

the immediate threat both of Hitler and of Mosol. to
Egypt, Iraq, Pal. and Iran, and the impending threat to
Syria has brought about a radical change in the situation---

וכיד היריעה הטובה עליו הוא מכריז:

Egypt is on the verge of declaring war on Italy.....

(סעיף 8) . . .

חבל שאנגליה לא יודעת זאת. היטלר ומוסוליני - מבטיח ברדין - הם

עכשיו אויבים בעיני הערבים, ודבר זה -

this becomes an additional factor for the uniting of Arab and
Jew for their mutual self-defence (סעיף 19)

עד חיבן מניעים הרחורי לבו

The very force which previously had torn them asunder
(כלומר הנאצים) now operates to effect their union
and again in this union Egypt and Iraq must not be less
interested than the Palestine Arab themselves

קשה לדעת אם ברדין מתכוון מה להגיד שלמי דעתו הוא צדיכות עיראק

ומצרים להיות מעונינות, או הוא קובע זאת כעובדה. והיות שעל פי הרחורי

לבו ילחמו הערבים בחיטלר הוא מוסיף באשטות:

The moment the Arab countries actively enter the war
against the Nazis and the fascists they, as well as Britain,
must see the value of having Jewish Pal. as an ally (19 סוף)

ומכיוון שברדין הוכיח זאת לעצמו הוא כמות שהערבים יקחו חורח מעיו

- והרי הוא מציג -

- The establishment of a joint body representing American and
Palestine Jewry

(כנראה שמעיו 20 זה נחקיים בצורת קואופרציה בין מניה שוחט וברדין כב"כ

היהדות הא"רים והגב' ג'ייקובס (ואולי גם הכסטר) כב"כ יהדות אמריקא)

גוף זה ימנה לערבים ויציג להם שותפות על יסודות אלה:

The strengthening of the Near Eastern Army (composed of Arabs
and Jews under Br. command) against the aris powers by
100,000 suitable and competent Jews (אין ברדין מקמץ ביהודי ג"י)
The rest of the yishuv can supply many of the industrial etc.
needs for that region...

2) The support of the Jews for the political aspirations of
the Near Eastern Arabs for a ~~Federated~~ Federated N.E. or
similar arrangement.

(3) ביטול שלטון אנגליה על הארץ וחקמה ממסלה נבחרת.

(4) שיחות יהודיות ערביות במיתוח הארץ.

(5) ביטול גיבול כלכלי (ז') של הארץ ויצירת בה"ס לעצמאות כלכלית.

(6) יתרונות לערבים מחמשך החתישבות היהודית ועזרת יהודי אמריקא.

The Arabs in turn should agree to the creation of a J.N.W. in Pal. including by, and to a free immigration (limited only by the economic absorption of the country).

(מי יעריך יכלה-קליטה זו של "עליה חופשית"?) מילתא זוטרתא זו אינה

מפרידה את ברדין, כמו כן אין הוא מפעל כלל בשאלה הקרקע כי הוא יודע -

Neither Jews nor Arabs are in favor of the latest restriction imposed by the Br. Gov.

אדם מאשר?

אולם הוא המציא שיטה חדשה לצורה שלטון :

Both Jews and Arabs must assure each other of the non-domination of one group by the other

ואין הוא מסתפק במיעוט מרימי לא רק בארץ אלא בערוציה כולה!

This applies to the Arab majority of the larger political leader and to whichever group is in the majority in Pal., which I've envisaged, would be a constituent part of that Federation.

ברדין כמובן לא שואל כלל עצמו אם הערבים יסכימו לכך. הוא רואה

רק מפריע אחד - "המנהיגות של חשם",

א"י לא תהיה מדינה, כי היא קטנה, ובעיני ברדין אין המדינה של

מדינות קטנות עכשיו מקובלת, והראיה - אירופה של הישגיה. איני יודע אם

ברדין בבין שאנגליה בחמיכה אמריקא נלחמה נגד שיטה היסלר בהשגחה הסדינות
הקטנות, ואם ברדין מציע גם למדינות הקטנות באמריקא להבלע ע"י ארצות
הברית. "המודרניות" של ברדין כנראה מצטמצמת רק ביחס לא"י ולעם היהודי,
אולם בלכולי ראשו של מחבר החזכיר ורצונו לחיות גם מודרני וגם להבטיח
לידידים סחאיטים אינו שבע משום סתירה, ובטעין 24 הוא מכריז שגם הישוב
וגם הערבים יצטרכו להסתלק משאיפתם לפדינה סוברנית בארץ, כי סכנות
הסוברניות הענק לפודציה, אולם ברדין בכל זאת ממלה היהודים לשובה (לב יהודי!)

The Jews in Palestine will have an autonomous commonwealth
within a larger Feder. whether Arabian or Near Eastern.
The Jews will gain - - through the cooperation of the Arabs,
the possibility of absorbing the millions of European Jews in
the maximun capacity of Pal.

מכאן נשאר רק לברדין להסביר באיזה אמצעים יקבל הסכמת הערבים
לפרוגרמה נפלאה זו - וברדין מוסיף, אבל לא על הסכמת הערבים - אלא על
הסכמת היהודים. כסעיפים האחרונים הוא מציע לציונים ולא ציונים לאחר -
היחדות האמריקנית על יסוד מדיניות זו.

ומה יהיה אחר כך - כשכל יהודי אמריקא יתאחדו על יסוד מדיניות זו?
על שאלה קטנה זו אין תשובה בחזכיר, מלבד האזהרה החשובה מאוד כי גורם
הזמן הוא מכריע ושהחזרנות שישנה עכשיו (?) אולי לא חשוב... וחבל!